

# REKURZIJA - zadaci

1. Napisati rekurzivnu funkciju koja računa najveću cifru datog celog broja i program koji testira rad funkcije.

```
#include <stdio.h>
int veci(int a, int b)
{
    if (a > b) return a;
    else return b;
}

int najveca(int n)
{
    if (n<10) return n;
    else return veci(najveca(n/10), n%10);
}

int main()
{
    int n;

    printf("Unesi broj\n");
    scanf("%d", &n);

    printf("Najveca cifara je: %d\n", najveca(n));

    return 0;
}
```

2. Napisati rekurzivnu funkciju koja računa n-ti element u Fibonačijevom nizu. Popraviti funkciju tako da se problemi manje dimenzije rešavaju samo jedanput. **(MEMOIZACIJA).**

Analiza rešenja

U slučaju da se rekurzijom problem svodi na više manjih podproblema koji se mogu preklapati, postoji opasnost da se pojedini podproblemi manjih dimenzija rešavaju veći broj puta. Na primer,  $\text{fibonacci}(20) = \text{fibonacci}(19) + \text{fibonacci}(18)$   
 $\text{fibonacci}(19) = \text{fibonacci}(18) + \text{fibonacci}(17)$   
tj. problem  $\text{fibonacci}(18)$  se rešava dva puta. Problemi manjih dimenzija će se rešavati još veći broj puta.

Rešenje za ovaj problem je kombinacija rekurzije sa tzv. "dinamičkim programiranjem" tj. podproblemi se rešavaju samo jednom, a njihova rešenja se pamte u memoriji (obično u nizovima ili matricama), odakle se koriste ako tokom rešavanja ponovo budu potrebni.

```
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
#define MAX 50
/* Niz koji cuva resenja podproblema. */
```

```

int f[MAX];
/* Funkcija izracunava n-ti fibonacciov broj */
int fibonacci(int n)
{
/* Ako je podproblem vec resen, uzimamo gotovo resenje! */
if(f[n] != 0)
return f[n];
/* Izlaz iz rekurzije */
if(n < 2)
return f[n] = 1;
else
/* Rekurzivni pozivi */
return f[n] = fibonacci(n - 1) + fibonacci(n - 2);
}
/* Test program */
int main()
{
int n, i;
/*Inicijalizuje se niz*/
for(i=0; i<MAX; i++)
f[i] = 0;
scanf("%d", &n);
printf("%d\n", fibonacci(n));
return 0;
}

```

### 3. Napisati

a) rekurzivnu b) iterativni verziju

funkcija koje racunaju n-ti clan Fibonaccievog niza

Napisati i c) rekurzivnu verziju sa memoizacijom

```
#include <stdio>
```

```
#define MAXN 1000010
```

```

long long fib(int n) { //O(1.6^n) REKURZIVNO i NEEFIKASNO RESENJE
    if(n == 1 || n == 2) return 1;
    return fib(n-1) + fib(n-2);
}

```

```
int fibo[MAXN], f[MAXN];
```

```

long long it_fib(int n) { //ITERATIVNO RESENJE, EFIKASNJE OD PRETHODNOG
    fibo[1] = fibo[2] = 1;
    for(int i = 3; i <= n; i++) fibo[i] = fibo[i-1] + fibo[i-2];
    return fibo[n];
}

```

```

long long fibonacci(int n) //REKURZIVNO EFIKASNJE RESENJE SA MEMOIZACIJOM
{
/* Ako je podproblem vec resen, uzimamo gotovo resenje! */
if(f[n] != 0)

```

```

return f[n];
/* Izlaz iz rekurzije */
if(n < 2)
return f[n] = 1;
else
/* Rekurzivni pozivi */
return f[n] = fibonacci(n - 1) + fibonacci(n - 2);
}
using namespace std;

int main()
{
    int n; scanf("%d", &n);
    //printf("%lld", it_7fib(n));
    // printf("%lld", fibonacci(n));
    printf("%lld", fib(n));
    return 0;
}

```

#### 4. Napisati rekurzivnu funkciju koja izračunava vrednost binomnog koeficienta $\binom{n}{k}$

```

#include <stdio.h>
int binom(int n, int k)
{
    if (k == 0) return 1;
    else if (n == 0) return 0;
    else return binom(n-1, k-1) + binom(n-1, k);
}

```

```

int main()
{
    int n, k;

    printf("Unesi broj n\n");
    scanf("%d", &n);

    printf("Unesi broj k\n");
    scanf("%d", &k);

    printf("Vrednost binomnog koeficijenta (n nad k) je: %d\n", binom(n, k));

    return 0;
}

```

5.

**(a) Napisati rekurzivnu funkciju koja prikazuje dekadne cifre datog celog broja.**

**(b) Napisati rekurzivnu funkciju koja prikazuje dekadne cifre datog celog broja u obrnutom poretku.**

```

#include <stdio.h>
void ispisi_cifre(int x)
{

```

```

if (x < 10) printf("%d ", x);
else
{
ispisi_cifre(x/10);
printf("%d ", x%10);
}
}
void ispisi_cifre2(int x)
{
if (x < 10) printf("%d ", x);
else
{
printf("%d ", x%10);
ispisi_cifre2(x/10);
}
}
int main()
{
int n;

printf("Unesi broj\n");
scanf("%d", &n);

printf("Cifre su: ");
ispisi_cifre(n);
// ispisi_cifre2(n);
printf("\n");

return 0;
}

```

6.

**Napisati rekurzivnu funkciju za odredivanje NZD dva broja Euklidovim algoritmom.**

```

unsigned NZD(unsigned x, unsigned y)
{ return x==0? y:NZD(y%x,x); }

```

**7. Napisati rekurzivnu funkciju koja odredjuje minimum niza celih brojeva. Napisati program koji testira ovu funkciju, za niz koji se ucitava sa standardnog ulaza. Niz nece biti duzi od 256 i njegovi elementi se unose sve do kraja ulaza.**

Primer 1

Ulaz: 1 5 9 8 4 Izlaz: 1

```

#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
#define Nmax 256

int minimum(int a, int b)
{
if (a<b) return a;
else return b;
}

```

```

int min_niza(int a[], int n)
{
    if (n==0) return a[0];
    else
        return minimum(min_niza(a, n-1), a[n]);
}

int main()
{
    int a[Nmax], i=0;

    printf("Unesi elemente niza\n");

    while(1)
    {
        scanf("%d", &a[i]);
        if (feof(stdin)) break;
        i++;
    }

    if (i>0)
        printf("Minimum niza je %d\n", min_niza(a, i));
    else printf("Nije unet nijedan element\n");

    return 0;
}

```

8. Napisati rekurzivnu funkciju koja sabira kubove dekadnih cifara celog broja x. Napisati program koji testira ovu funkciju, za broj koji se ucitava sa standardnog ulaza.

**Primer**

**Ulaz:**

**Unesite x: -1005**

**Izlaz: 126**

```

#include <stdio.h>

int suma_cifara(long int n)
{
    int cifra=n%10;
    int cifrakub=cifra*cifra*cifra;
    if (n/10)
        return cifrakub + suma_cifara(n/10);
    else
        return cifrakub;
}

int main()
{
    int br;
    printf("Unesite broj ");
    scanf("%d",&br);
    if (br<0) br=-br;
    printf("Suma kubova cifara je %d",suma_cifara(br));
    return 0;
}

```

9. Napisati rekurzivnu funkciju koja racuna broj elemenata u nizu a, koji su strogo manji od zadatog broja k. Napisati program koji testira ovu funkciju, za k i niz koji se zadaju sa standardnog ulaza. Prvo se unosi k, a zatim elementi niza a, sve do kraja ulaza. Pretpostaviti

da niz nece imati vise od 256 elemenata.

Primer

Ulaz: Unesite ceo broj: 5 Unesite elemente niza: 0 3 9 1 -8 19 34 5

Izlaz: 4

```
#include <stdio.h>
#define Nmax 256

int brojManjih(int a[], int k, int n)
{
    /* Izlazak iz rekurzije: za niz duzine jedan broj pojava broja x
    u nizu je 1 ukoliko je jedini element a[0] bas manji od x ili 0 inace */
    if (n == 1)
        return (a[0] < k) ? 1 : 0;

    /* U promenljivu bp se smesta broj pojave broja clanova manjih od k u prvih
n-1
elemenata niza a. Ukupan broj pojavljivanja clanova manjih od k u celom
nizu a je jednak bp uvecanom za jedan ukoliko je se na
poziciji n-1 u nizu a nalazi broj manji od k */
    int bp = brojManjih(a, k, n - 1);
    return (a[n - 1] < k) ? (1 + bp) : bp;
}

int main()
{
    int a[Nmax], i=0, k;

    printf("Unesite k\n");
    scanf("%d", &k);

    printf("Unesite elemente niza:");

    while (scanf("%d", &a[i]) != EOF)
    {
        i++;
        if (i == Nmax)
            break;
    }

    printf("Trazeni rezultat je %d\n", brojManjih(a, k, i));

    return 0;
}
```

10.

Koristeći uzajamnu (posrednu) rekurziju napisati:

(a) funkciju `unsigned paran(unsigned n)` koja proverava da li je broj cifara broja `x` paran i vraća 1 ako jeste, a 0 inače;

(b) i funkciju `unsigned neparan(unsigned n)` koja proverava da li je broj cifara broja `x` neparan i vraća 1 ako jeste, a 0 inače.

Napisati program koji testira napisane funkcije tako što za heksadekadni broj koji se unosi sa standardnog ulaza ispisuje da li je broj njegovih cifara paran ili neparan.

```
#include <stdio.h>
```

```

/* NAPOMENA: Ovaj problem je iskoriscen da ilustruje uzajamnu
   (posrednu) rekurziju */

/* Deklaracija funkcije neparan mora da bude navedena jer se ta
   funkcija koristi u telu funkcije paran, tj. koristi se pre svoje
   definicije. Funkcija je mogla biti deklarirana i u telu funkcije
   paran. */
unsigned neparan(unsigned n);

/* Funkcija paran vraca 1 ako broj n ima paran broj cifara, inace
   vraca 0 */
unsigned paran(unsigned n)
{
    if (n <= 9)
        return 0;
    else
        return neparan(n / 10);
}

/* Funkcija neparan vraca 1 ako broj n ima neparan broj cifara,
   inace vraca 0 */
unsigned neparan(unsigned n)
{
    if (n <= 9)
        return 1;
    else
        return paran(n / 10);
}

int main()
{
    int n;

    /* Ucitava se ceo broj */
    scanf("%x", &n);

    /* Ispisuje se rezultat */
    printf("Uneti broj ima %span broj cifara.\n",
           (paran(n) == 1 ? "" : "ne"));

    return 0;
}

```